

[Brorsen.]

ikke mindst til de Egne, der er i de største Vanskeligheder. Ingen Steder er vel Landbruget i større Nød end dér, hvor man fra Arilds Tid paa Grund af klimatiske Forhold og mange andre Ting nødvendigvis i særlig Grad maa beskæftige sig med Kødproduktion. Men det lader til efter det ærede Medlems Udtalelser her, at han ikke interesserer sig videre for det. Jeg mener altsaa, vi maa tage Hensyn til hinanden, hvad enten det gælder Sukkerproduktion, Kartoffelmelsproduktion eller andre Ting.

Naar jeg for mit Vedkommende har talt om en Minimalpris, en Bundpris, har jeg udtrykkelig sagt, at det naturligvis ikke kan blive nogen høj Pris — det kan det under ingen Omstændigheder —, men i alt Fald højere end de ruinerende Priser, vi er nede paa nu. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at Kødforbruget vil være det samme, selv om de nuværende Priser bliver sat op i det dobbelte. Naar vi er nede paa 7—9 Ø. for 1ste Klasses Kreaturer, vil Kødforbruget blive omtrent det samme, selv om vi gik op paa de dobbelte Priser.

Jeg vil gerne indskyde den Bemærkning; jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister kan give nogen Oplysning her. Man forbavses den ene Gang efter den anden over at høre, hvad Husmødre her i København maa betale for Oksekød, for det er ingenlunde billige Priser. Jeg hørte forleden, at en ganske almindelig Oksesteg var betalt med 80 Ø. Pundet. Det er noget, vi alle sammen forbavses over, naar vi ved, hvad Priser vi faar for Kreaturerne. Jeg synes, her er et Spørgsmaal, som man kunde drøfte med den højtærede Landbrugsminister i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Stadig gaar der gennem de Herrer's Udtalelser fra Regeringsbænkene: vi maa vente, vi maa vente. Ja, det er ganske udmærket: wait and see, som Englænderne siger. Men jeg synes, vi efterhaanden har ventet længe nok, og at Tiden skulde være inde til, at vi for Alvor med hinanden skulde gøre noget virksomhedsfuldt for, at Landbruget paa alle Omraader kan komme ind under bedre Kaar, hvad enten der er Tale om det mindre eller det noget større Landbrug.

Faar vi ikke her den ene Henvendelse efter den anden om Nedsættelse af Afgifter og Renter? De kan ikke klare, hvad de skal derude. De beklager sig over, at de ikke kan det, men det kan de ikke med de Priser, de faar for deres Varer. Mon Tiden

ikke skulde være inde til nu at gøre noget alvorligt for at hæve Priserne, gaa ned til Ondets Rod, i alt Fald sætte alle Kræfter ind paa at gøre et Forsøg paa at hæve de indenlandske Priser paa Landbrugets Varer. Vi forlanger ikke urimelige Priser, men for Kreaturerne Vedkommende noget højere Priser end i Øjeblikket.

Saa vender jeg mig med et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Overfor den Kritik, jeg havde rettet imod ham, at vi havde egentlig kun 24 Timer til at behandle dette Forslag i, vilde han forsvare sig med, at jeg vidste — jeg tror det var 4 Ting jeg vidste: at der var nedsat et Udvalg, som havde med den nuværende Kødordning at gøre, og at dette Udvalg havde delt sig i 4 Mindretal, som havde fremsat Indstilling til Landbrugsministeren; de var altsaa meget uenige, og jeg vidste, sagde den højtærede Minister, at Partier — det var altsaa Venstre sammen med den højtærede Landbrugsminister — havde forhandlet om Spørgsmaalet. Det er altsammen rigtigt, men jeg gad vide, hvorfor det ikke kunde være sket for 8—14 Dage siden, i Stedet for, at det er sket i den allersidste Tid. Jeg synes i alt Fald, Kritikken er berettiget, naar man ser, at vi kun har et Døgn til at behandle et ret betydningsfuldt Spørgsmaal, hvor der kan være Tale om, at vi skal tale med adskillige Mennesker, helst tale med dem, der i særlig Grad har Erfaring paa dette Omraade, og som har Betingelser for at kunne yde os Rigsdagsmænd nogen Vejledning. Det er der faktisk ikke Tid til, naar Udvalget først kan blive nedsat i Aften og kun har i Morgen til at arbejde i.

I Anledning af mine Udtalelser om, at man i andre Lande havde hævet Priserne, hvad jeg jo gav Eksempler paa med Hensyn til Smør, vilde Ministeren anføre, at saadanne Lande som Holland og Tyskland havde holdt deres Mønt i Pari. Jeg synes, det var et mærkeligt Forsvar. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der er jo en Række af Lande, jeg kunde nævne Sverige, Norge, Belgien og Frankrig, kort sagt alle Lande, hvad enten de har beholdt Mønten i den gamle Paritet, eller de har sænket den, hvor Priserne paa Landbrugsvarer er ganske anderledes, end de er her i Landet.

Jeg mener for øvrigt, at det kunde have sin meget store Betydning og Interesse, at vi her i Rigsdagen blev oplyst noget mere, end vi vistnok er i Øjeblikket, om, hvorledes Priserne egentlig ligger i de forskellige Lande. Saadanne Oplysninger maatte let kunne fremskaffes. Vi er saa udmærkede til at fremskaffe Statistik i det hele taget, og